

prima instanță: L. Pruteanu
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavriliță
instanța de recurs: I. Sîrcu, V. Clevadî, I. Corolevschi,
I. Bejenaru, T. Chișca-Doneva

dosarul nr. 2rh-37/17

ÎN C H E I E R E

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de Marcova Elena, reprezentată de
avocatul Alexandru Iachimciuc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale
„Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Elenei Marcova cu privire la
executarea dreptului de ipotecă și la acțiunea reconvențională a Elenei Marcova
împotriva Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni cu privire la
declarată nulității a contractului de ipotecă și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 23 iulie 2014 prin care a fost
respins recursul declarat de Marcova Elena și menținută decizia Curții de Apel Chișinău
din 05 decembrie 2013 și hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25
ianuarie 2013, prin care acțiunea inițială a fost admisă, iar acțiunea reconvențională a
fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 07 decembrie 2010, BC „Moldindconbank” SA a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Elenei Marcova cu privire la executarea dreptului de ipotecă și
încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul BC „Moldindconbank” SA a invocat că
conform contractului de credit nr. 3/09 din 21 august 2009, prin intermediul filialei
„Stabil”, a acordat SRL „Ecoturnova” un credit în sumă de 59 000 euro cu termenul
final de rambursare la data de 21 februarie 2011.

Întru asigurarea rambursării în termen a creditului acordat SRL „Ecoturnova”,
Marcova Elena, manifestându-se în calitate de debitor ipotecar, a depus în ipotecă
Băncii conform Contractului de ipotecă nr. 5190 din 24 august 2009, bunurile imobile
din str. Suceava 161, mun. Chișinău și anume: teren pentru construcție cu suprafața de
0,064 ha, cu nr. cadastral 0100512.423, casa de locuit individuală cu suprafața totală de
84,1 m², cu nr. cadastral 0100512.423.01 și construcția accesorie cu suprafața totală de

32,2 m² cu nr. cadastral 0100512.423.02 care-i aparține în baza contactului de schimb nr. 12488 din 12 septembrie 2007.

Sușține reclamantul că la 24 noiembrie 2010, datoria restantă a SRL „Ecoturnova” în baza contractului de credit constituia 32 577,06 euro, iar datoria totală constituia 62 750 euro, inclusiv creditul - 58 540 euro, dobânda - 2 027,59 euro, comisionul - 106,49 euro, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a creditului - 1 907,78 euro și dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a dobânzii - 168,82 euro.

Mai menționează că în conformitate cu prevederile Legii cu privire la ipotecă a expediat în adresa debitorului și debitorului ipotecar notificarea nr. 02/3-892 din 02 noiembrie 2010 și nr. 02/3-893 din 02 noiembrie 2010, prin care a solicitat achitarea benevolă a datoriei formate și intenția privind executarea dreptului de ipotecă, iar la data de 16 noiembrie 2010, a înregistrat preavizul la Registrul gajului bunurilor imobile sub nr. 0100/10/93191, însă datoriile au rămas neachitate.

Solicită BC „Moldindconbank” SA permiterea executării silite a dreptului de ipotecă prin deposedarea și vânzarea bunurilor imobile ipotecate din str. Suceava nr. 161, mun. Chișinău și anume: terenul pentru construcție cu suprafața de 0,064 ha, cu nr. cadastral 0100512.423, casa de locuit individuală cu suprafața totală pe perimetru 84,1 m.p. cu nr. cadastral 0100512.423.01 și construcția accesorie cu suprafața totală pe perimetru 32,2 m.p. cu nr. cadastral 0100512.423.02 ce aparțin debitorului ipotecar Marcova Elena în baza Contractului de schimb nr. 12488 din 12 septembrie 2007 și estimate la prețul de 275 000 lei fără TVA, întru executarea contractului de credit nr. 3/09 din 21 august 2009, evacuarea silite a persoanelor și a averii acestora din imobilele cu nr. cadastral 0100512.423. (01, 02), amplasate pe str. Suceava 161, mun. Chișinău, cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 21 aprilie 2011, BC „Moldindconbank” SA a depus o cerere de concretizare și completare a cerințelor în care a invocat că la descrierea bunului ipotecat a fost admisă o eroare, deoarece toate bunurile imobile descrise în cererea inițială ce urmează a fi urmărite întru executarea dreptului de ipotecă în ansamblu constituie 1/3 cotă-parte din toate bunurile imobile ipotecate conform contractului de ipotecă nr. 5190 din 24 august 2009.

Solicită BC „Moldindconbank” SA permiterea executării silite a dreptului de ipotecă prin deposedarea și vânzarea bunurilor imobile ipotecate din str. Suceava nr. 161, mun. Chișinău și anume, 1/3: din terenul pentru construcție cu suprafața de 0,064 ha, cu nr. cadastral 0100512.423, casa de locuit individuală cu suprafața totală pe perimetru 84,1 m.p. cu nr. cadastral 0100512.423.01 și construcția accesorie cu suprafața totală pe perimetru 32,2 m.p. cu nr. cadastral 0100512.423.02 ce aparțin debitorului ipotecar Marcova Elena în baza Contractului de schimb nr. 12488 din 12 septembrie 2007 și estimate la prețul de 275 000 lei fără TVA, întru executarea contractului de credit nr. 3/09 din 21 august 2009, evacuarea silite a persoanelor și a averii acestora din imobilele cu nr. cadastral 0100512.423. (01, 02), amplasate pe str. Suceava 161, mun. Chișinău, cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iunie 2011, acțiunea a fost admisă integral fiind deposedată Marcova Elena de imobilele din str. Suceava 161, mun. Chișinău și anume 1/3 cotă-parte din imobilul constituit din teren pentru construcție cu suprafața de 0,064 ha cu nr. cadastral 0100512.423, 1/3 cotă-parte din casa de locuit individuală cu suprafața totală de 84,1 m.p. cu nr. cadastral

0100512.423.01, 1/3 cotă-parte din construcție accesorie cu suprafața totală pe perimetru 32,2 m.p. cu nr. cadastral 0100512.423.01 care aparține ultimei în baza contractului de schimb nr. 12488 din 12 septembrie 2007 înregistrat la OCT Chișinău la 20 noiembrie 2007, estimat de părți la prețul de 275 000 lei fără TVA, întru executarea contractului de credit 3/09 din 21 august 2009 cu transmiterea imobilelor respective în posesia BC „Moldindconbank” SA. Totodată, a fost dispusă evacuarea Elenei Marcova împreună cu membrii familiei și a bunurilor sale din imobilele transmise în posesia BC „Moldindconbank” SA și încasat de la Marcova Elena în beneficiul BC „Moldindconbank” SA suma de 1475 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2012, a fost scutită parțial Marcova Elena de plata taxei de stat, fiind admis apelul declarat de către Marcova Elena, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina la rejudecare în prima instanță.

La 04 septembrie 2012, Marcova Elena a depus cerere reconvențională împotriva BC „Moldindconbank” SA și Axionov Anton cu privire la declararea nulității a contractului de ipotecă și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale Marcova Elena a invocat că, de fapt, contractul de ipotecă din 24 august 2009, a fost semnat de către părțile contractante cu două zile mai târziu. Acest contract a fost semnat în baza unei erori/dol, determinată de comportamentul dolosiv/viclean al uneia dintre părți, creându-se o falsă reprezentare referitor la natura actului și calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic. Contractul de credit nr. 3/09 din 24 august 2009, a fost semnat de filiala „Stabil” a BC „Moldindconbank”, în persoana lui Anegroaie Mihail și agentul economic al SRL „Ecoturnova” - Anton Axionov.

Susține că nu a cunoscut conținutul contractului de credit nr. 3/09, care, ulterior, a fost modificat, și nici nu l-a semnat. În conținutul contractului respectiv este menționat, că sumele datorate băncii potrivit contractului sunt garantate inițial de către debitor prin cesiunea intrărilor în cont, prin acordarea băncii a dreptului de a reține de sine stătător sumele restante din conturile bancare ale debitorului și contractele de gaj/ipotecă.

Mai mult ca atât, contractul nu prevedea garantarea creditului prin ipotecă, însă banca a acționat pe calea simplificată de a realiza dreptul de ipotecă, fără a verifica în ce măsură SRL „Ecoturnova” și-a onorat obligațiile asumate prin contractul de credit.

În notificarea expediată BC „Moldindconbank” SA, este menționat, că contractul de credit nr. 3/09 din 21 august 2009, a fost modificat ulterior prin acord adițional, dar pe care nu l-a cunoscut, deoarece nu i-a fost prezentat.

Susține că la cererea sa din luna august 2012, BC „Moldindconbank” SA i-a expediat contractul de credit 7/09 din 21 august 2009 și extrasul din contul 14964003/EUR09, din care rezultă că la data de 04 decembrie 2009, SRL „Ecoturnova” a restituit băncii suma de 73 535,45 euro, iar la data de 15 decembrie 2009, banca i-a oferit SRL „Ecoturnova” un nou credit în sumă de 59 000 euro, după care la data de 11 iunie 2010, SRL „Ecoturnova” a restituit suma de 15 119, 26 euro.

Totodată, afirmă reclamanta că în contractul de ipotecă din 24 august 2009, este indicat doar creditul în sumă de 59 000 euro, iar peste trei luni de la primirea creditului, SRL „Ecoturnova” a restituit băncii suma de 73 535, 45 euro și administratorul SRL „Ecoturnova” - Axionov Anton i-a promis că gajul asupra imobilului va fi radiat.

Mai menționează că în prezent, în baza cererii sale precum și a altor persoane care și-au ipotecat imobilele, în privința directorului SRL „Ecoturnova” - Axionov Anton au

fost intentate 3 dosare penale în baza art. 190 alin. (5) și art. 196 alin. (4) Cod penal, în care dânsa a fost recunoscută ca parte vătămată.

Cu referire la prevederile art. 207 Cod civil, Marcova Elena invocă precum că contractul de ipotecă în litigiu se bazează pe o cauză falsă, deoarece dânsa cunoștea doar despre existența unui contract de credit, însă în realitate fiind 2 contracte, cel de a-1 doilea ne fiindu-i adus la cunoștință.

Astfel, fără a fi înștiințată, Banca a mai introdus în contractul de ipotecă, un credit nou măbind astfel suma garanției bancare până la 185 000 euro, care în realitate este cu mult mai mare decât s-ar cere pentru asigurarea unui credit de 59 000 euro, respectiv, consideră că banca din start cunoștea că creditul nu v-a fi restituit și intenționa să acapareze imobilul ipotecat.

La fel, indică că în contractul de ipotecă se menționează expres, că ipotecă se instituie pentru garantarea contractului de credit nr. 3, adică pentru oferirea unui credit dar nu credit revolving, iar contractul de ipotecă este fondat pe o clauză falsă și nu poate avea nici un efect, deoarece este viciat și necesită a fi recunoscut nul fiind semnat prin eroare/dol.

Susține că la momentul semnării contractului de ipotecă, avea o altă înțelegere a conținutului contractului de ipotecă care în esență nici nu i-a fost adus la cunoștință nu i-a fost tradus și explicat, iar toate actele au fost preluate de către directorul SRL „Ecoturnova” - Axionov Anton, ea fiind lipsită de dreptul de a se consulta cu un jurist, iar BC „Moldindconbank” SA nu a întreprins careva acțiuni către SRL „Ecoturnova” în scopul restituirii împrumutului, ceea ce confirmă o înțelegere între ei la momentul oferi creditului.

Solicită declararea nulității Contractului de ipotecă din 24 august 2009 semnat de creditorul ipotecar BC „Moldindconbank” SA în persoana lui Anegroaie Mihai, garantul ipotecar – Marcova Elena și debitorul Axionov Anton, autentificat de Notarul Privat Nicolaescu Cristina.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 25 ianuarie 2013, acțiunea inițială a fost admisă integral fiind transmis în posesia BC „Moldindconbank” SA 1/3 cotă-parte din bunul imobil terenul pentru construcție cu suprafața de 0,064 ha cu nr. cadastral 0100512.423, casa de locuit individuală cu suprafața pe perimetru de 84,1 m.p. cu nr. cadastral 0100512.423.01 și construcția accesorie cu suprafața totală pe perimetru 32,2 m.p. cu nr. cadastral 0100512.423.01 care-i aparține cu drept de proprietate debitorului ipotecar Marcova Elena, pentru a fi vândut forțat, cu evacuarea debitorului ipotecar Marcova Elena cu membrii familiei și a bunurilor acestora din imobilul respectiv și încasat de la Marcova Elena în beneficiul BC „Moldindconbank” SA cheltuielile de judecără în mărime de 1475 lei, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013, a fost respins apelul declarat de către Marcova Elena și reprezentantul Alexandru Iachimciuc și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 iulie 2014, a fost respins recursul declarat de Marcova Elena și menținută decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

La 26 decembrie 2016, Marcova Elena, reprezentată de avocatul Iachimciuc Alexandru a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs, rejudecarea și admiterea

recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială să fie respinsă. Totodată a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de revizuire a invocat că prin decizia din 23 iulie 2014, instanța de recurs a respins argumentele precum că notificarea nr. 02/3- 892 din 02 noiembrie 2010 a fost expediată pe o adresă diferită decât domiciliul acesteia stabilit conform buletinului de identitate, nefiind recepționată de dânsa, iar ca urmare nu a fost respectată procedura extrajudiciară, și a concluzionat că materialele cauzei atestă că notificarea a fost expediată Elenei Marcova conform adresei indicate în contractul de ipotecă întocmit în baza buletinului de identitate seria A nr. 030449493 eliberat de oficiul nr. 03 la data de 27 aprilie 2000, în care la rubrica domiciliu era indicat apartamentul 180, str. Ion Creangă 53, bl. 1, mun. Chișinău (f.d. 122, 124 Vol. II).

Însă, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 27 septembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale Legii nr. 142-XVI din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă, a fost declarat neconstituțional textul „Notificarea este considerată recepționată la expirarea a 7 zile lucrătoare din ziua expedierii din articolul 31 alin. (2) și textul „sau faptul expirării termenului rezumat pentru recepționarea notificării” din articolul 31 alin. (4) din Legea nr. 142-XVI din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă.

În context, invocând prevederile art. 446 CPC și art. 449 lit. e) CPC, care reglementează aspecte ce țin de dispozițiile judecătorești care pot fi supuse revizuirii și temeiurile declarării revizuirii, reiterează că conform statuărilor Curții Constituționale procedura de notificare a debitorului ipotecar constituie o etapă premergătoare executării obligației ipotecare și una esențială pentru păstrarea imobilului în proprietatea sa. Această procedură are drept scop prevenirea introducerii de către creditorul ipotecar a unor cereri abuzive sau intempestive, care să pună în dificultate posibilitatea executării benevole a obligației.

Totodată, susține că potrivit articolului 31 alin. (2) teza întâi din Legea menționată, notificarea se expediază debitorului ipotecar și dacă este cazul debitorului, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Afirmă că cadrul legal privind expedierea scrisorilor recomandate cu confirmare de primire este stabilit prin Legea comunicațiilor poștale nr. 36 din 17 martie 2016, iar potrivit art. 2 din Legea menționată, serviciul de trimitere recomandată reprezintă un serviciu poștal, ce include recepționarea trimiterii poștale, fără evaluarea conținutului, cu eliberarea unei dovezi de înmânare a acesteia și de distribuire la destinatar.

Menționează că potrivit susținerilor Curții este imperios necesar, ca notificarea să fi fost recepționată de către debitorul ipotecar, or, în lipsa primirii efective a notificării, prin nerespectarea procedurii prealabile, putem discuta despre eventuala încălcare a prevederilor art. 46 a Constituției.

În context, revizuenta consideră necesar și solicită Colegiului aplicarea exercițiului procedural de defăimare a probei, conform căruia, urmează a fi pusă în discuție cererea de expertiză grafoscopică, deoarece prin notificarea care nu a fost recepționată, i-i sunt grav lezate drepturile constituționale privind dreptul la proprietate.

La fel, remarcă că la judecarea anterioară a pricinii s-a pus accentul pe faptul că notificarea nu i-a fost cunoscută, însă dar instanțele inferioare, bazându-se pe norma care a fost declarată neconstituțională, au precizat că indiferent de faptul dacă a cunoscut revizuenta sau nu despre remiterea în adresa sa a notificării, fie că aceasta nu a

recepționat-o, obligația băncii a fost una consumată, odată ce aceasta a remis notificarea, iar din momentul trecerii a 7 zile, obligația a fost consumată, banca având dreptul de a-și valorifica dreptul de a exercita dreptul la ipotecă.

La data de 17 februarie 2017, BC „Moldindconbank SA” a depus referință la cererea de revizuire înaintată de Marcova Elena, reprezentată de avocatul Iachimciuc Alexandru, solicitând respingerea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Studiind materialele dosarului, Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

Din textul cererii de revizuire Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că revizuenta Marcova Elena, reprezentată de Avoatul Iachimciuc solicită revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 23 iulie 2014, iar temeiul invocat este lit. e¹) a art. 449 CPC, și anume că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 27 septembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale Legii nr. 142-XVI din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă, a fost declarat neconstituțional textul „Notificarea este considerată recepționată la expirarea a 7 zile lucrătoare din ziua expedierii din art. 31 alin. (2) și textul „sau faptul expirării termenului rezumat pentru recepționarea notificării” din art. 31 alin. (4) din Legea nr. 142-XVI din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă.

Astfel, potrivit art. 449 lit. e¹) CPC, revizuirea se declară în cazul în care a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului.

La elucidarea sensului corect al temeiului de la art. 449 lit. e¹) CPC, este important de înțeles că pentru redeschiderea procedurii în baza respectivului temei, este necesară întrunirea anumitor factori, și anume: a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională, cu condiția că: la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului.

La caz, au relevanță și constatările din hotărârea Curții Constituționale nr. 16 din 25 iunie 2013, unde la pct. 84 Curtea a constatat că, necesitatea persoanei de a beneficia de posibilitatea retractării unei hotărâri judecătorești prin intermediul revizuirii în cazul în care prin hotărârea Curții Constituționale s-a constatat că prin actul normativ declarat neconstituțional și care a fost aplicat la emiterea hotărârii judecătorești irevocabile s-au încălcat drepturile și libertățile fundamentale garantate de Constituție și Convenția

Europeană, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

După cum rezultă din conținutul cererii de revizuire, aceasta este întemeiată pe teza că, ”a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională”.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, unul din aspectele fundamentale a supremației legii este principiul securității raporturilor juridice, care instituie, printre altele, în cazul în care instanțele judecătorești au stabilit definitiv o chestiune, hotărârea lor nu ar trebui pusă la îndoială (a se vedea *Brumărescu versus România* [MC], nr. 28342/95, para. 61, CEDO 1999- VII, și *Roșca versus Moldova*, nr. 6267/02, para. 24, 22 martie 2005).

Se impune respectarea principiului *res judicata*. Soluția definitivă a unei instanțe judecătorești nu poate fi repusă în discuție ulterior, procesul soluționat definitiv nu mai poate fi redeschis pentru a se proceda la o nouă examinare a cauzei (CtEDO, *Brumărescu c. României*, 1999, para. 61, *Roșca c. Moldovei*, 2005, para. 24). Acest principiu instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat, și simpla eventualitate de existență a două opinii asupra subiectului nu constituie un temei pentru reexaminare. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii (a se vedea *Roșca*, citat supra, para. 25).

Sub acest aspect, Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a remarca că potrivit art. 140 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale.

Iar în corespundere cu art. 26 alin. (7) din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională, hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor, ceea ce atestă că hotărârile Curții Constituționale nu au efect retroactiv.

Pe când, decizia Curții Supreme de Justiție, revizuirea căreia se pretinde pe motivul declarării, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 27 septembrie 2016, a unor texte ale Legii nr. 142-XVI din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă neconstituțională, a fost emisă la data de 23 iulie 2014.

Pe de altă parte, este de menționat că Curtea Constituțională prin hotărârea din 27 septembrie 2016 a declarat neconstituțională textul „Notificarea este considerată recepționată la expirarea a 7 zile lucrătoare din ziua expedierii” din art. 31 alin. (2) și textul ”sau faptul expedierii termenului rezumat pentru recepționarea notificării” din art. 31 alin. (4) din Legea nr. 142-XVI din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă.

În acest sens este relevant că art. 31 alin. (1) și (4) din Legea cu privire la ipotecă, reglementa 2 situații și anume, expedierea notificării de exercitare a dreptului de ipotecă în adresa debitorului prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire și expedierea notificării de exercitare a dreptului de ipotecă fără existența avizului de recepție. Astfel, legea prevedea că, notificarea este considerată recepționată la expirarea a 7 zile lucrătoare din ziua expedierii.

Alineatul (4) art. 31 din Legea cu privire la ipotecă, de asemenea, reglementa obligația registratorului de a verifica dovada recepționării notificării, sau expirării termenului de 7 zile de la expedierea notificării.

Drept urmare, Curtea Constituțională în para. 67, 68, 69 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 27 septembrie 2016 a constatat că, deși norma prevede că notificarea trebuie să fie expediată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, aceasta poate fi considerată ca fiind recepționată după expirarea a 7 zile lucrătoare din momentul expedierii. Acest fapt generează la posibilitatea interpretării echivoce a normelor, acordând creditorului ipotecar, la inițierea executării dreptului de ipotecă, dreptul de a alege între confirmarea primirii notificării și notificarea din oficiu la expirarea termenului de 7 zile. În acest context, Curtea constată că procedura recepționării notificării este reglementată prin două texte legale cu conținut diametral opus și defectuos, care nu pot fi corelate și aplicate deopotrivă. Prin urmare, Curtea reține că aplicabilitatea alin. (2) teza a doua din articolul 31 din Legea cu privire la ipotecă comportă o serie de deficiențe legislative sub aspectul clarității și previzibilității normei.

În consecință, s-a declarat neconstituțional, textul „Notificarea este considerată recepționată la expirarea a 7 zile lucrătoare din ziua expedierii.” din articolul 31 alin. (2) și textul „sau faptul expirării termenului rezumat pentru recepționarea notificării” din articolul 31 alin. (4) din Legea nr. 142-XVI din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă.

Însă prin hotărârile judecătorești revizuirea căroră se solicită, la aplicarea prevederilor art. 31 din Legea cu privire la ipotecă, s-a constatat doar că revizuenta a recepționat notificarea cu privire la exercitarea dreptului de ipotecă, existând în acest sens, aviz de recepție.

Respectiv, în speță, nu a fost aplicat textul din art. 31 alin. (2) și (4) din Legea cu privire la ipotecă, în partea în care a fost declarat neconstituțională, or Curtea nu a constatat încălcarea dreptului de proprietate prin însăși existența instituției notificării cu privire la exercitarea dreptului de ipotecă.

Prin urmare, sub aspectul analizat, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuenta Marcova Elena, reprezentată de avocatul Iachimciuc Alexandru în cererea de revizuire nu a invocat nici un temei, care s-ar încadra în prevederile art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii.

Totodată, Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova*).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata* (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de

reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova*, citată mai sus, § 25, *Popov nr. 2 vs. Moldova*).

Din considerentele menționate și având în vedere că temeiurile invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în prevederile art. 449 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Marcova Elena reprezentată de avocatul Iachimciuc Alexandru ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Marcova Elena reprezentată de avocatul Iachimciuc Alexandru, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 23 iulie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Elenei Marcova cu privire la executarea dreptului de ipotecă și la acțiunea reconvențională a Elenei Marcova împotriva Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni cu privire la declararea nulității a contractului de ipotecă și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva